

Prima instanță (Curtea de Apel Chișinău) S. Arnăuț

DECIZIE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Ion Druță
Oleg Sternioală
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni,

în cadrul dosarului de insolabilitate a Societății Comerciale „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 august 2017, prin care a fost respinsă cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată,

c o n s t a t ă :

La data de 27 martie 2017, „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată pe motiv de incapacitate de plată.

În motivarea cererii introductive, indicat că între „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, în calitate de creditor și Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, în calitate de debitor, au fost încheiate următoarele contracte de credit:

- contractul de credit nr. 1815 din 05 decembrie 2007, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 200 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 1815/1 din 31 martie 2009 și modificat prin acordul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011, iar suma creditului reactivat fiind de 201 159,07 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 1927 din 25 martie 2008, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 230 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 1927/1 din 31 martie 2009, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011, iar suma creditului reactivat fiind de 218 770,09 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 2043 din 03 iulie 2008, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 470 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la

acordul părților, prin contractul de credit nr. 2043/1 din 31 martie 2009, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011, iar suma creditului reactivat este de 466 778,57 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 2272 din 23 ianuarie 2009, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 75 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 2272/1 din 31 martie 2009, modificat prin actul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011. Suma creditului reactivat este de 76 789,73 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 1369 din 20 octombrie 2006, în baza căruia societatea cu răspundere limitată „Euroimpex” a beneficiat de un credit în mărime de 800 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 1369/1 din 31 martie 2009, suma creditului după reactivare fiind de 824 380,26 euro.

Invocă că la data de 14 decembrie 2011, creditul în cauză a fost preluat de la societatea cu răspundere limitată „Euroimpex” de către Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată prin încheierea contractului de preluare a datoriei nr. 1369 din 14 decembrie 2011.

Astfel, afirmă că potrivit pct. 2 din contractul de preluare a datoriei, mărimea datoriei preluate de către debitor este de 1 094 248,05 euro, inclusiv soldul creditului de 822 780,23 euro.

Susține că în baza acordului adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 1369/1 din 31 martie 2009, a fost stabilită scadența finală a creditului la data de 30 martie 2017, graficul de rambursare a soldului creditului preluat cât și a dobânzilor neachitate pentru utilizarea creditului până la data semnării acordului adițional menționat.

Menționează de asemenea că, în scopul asigurării rambursării integrale și la timp a creditelor, achitării dobânzilor pentru utilizarea acestora și altor plăți aferente contractelor de credit, între „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, în calitate de creditor ipotecar, și Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, în calitate de debitor ipotecar, a fost încheiat contractul de gaj (ipotecă), autentificat notarial la data de 05 decembrie 2007, înregistrat cu nr. 7006, modificat și completat prin acordul adițional nr. 1 autentificat notarial la data de 25 martie 2008, înregistrat cu nr. 1287, acordul adițional nr. 2 autentificat notarial la data de 03 iulie 2008, înregistrat cu nr. 2728, acordul adițional nr. 3 autentificat notarial la data de 23 ianuarie 2009, înregistrat cu nr. 307, acordul adițional nr. 4 autentificat notarial la data de 01 aprilie 2009, înregistrat cu nr. 6185, acordul adițional nr. 5 autentificat notarial la data de 21 decembrie 2011, înregistrat cu nr. 27800, prin care debitorul a grevat cu ipotecă în favoarea Băncii bunul imobil format din terenul pentru construcții, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,5339 ha și construcția - clădire de producere, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 2 716.1 m.p., situate în municipiul Chișinău, str. Pietrăriei (Vatra) nr. 19.

Indică că, contrar clauzelor contractelor de credit, debitorul nu își onorează obligațiile contractuale privind rambursarea creditelor, achitarea dobânzilor și altor plăți aferente. Astfel, conform situației din data de 23 martie 2017, debitorul a acumulat o datorie la creditele acordate în sumă totală de 6 172 774,01 euro.

Consideră că, neachitarea datoriei constituie temei de a constata lipsa capacității de plată a debitorului, care nu poate achita creanța constituită față de creditor.

Reiterează că debitorul a fost notificat în procedura prealabilă și a fost înștiințat despre faptul că se află în întârziere de plată, iar drept urmare a cerut să execute benevol datoria de 6 172 774,01 euro.

Solicită intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni a fost admisă spre examinare, fiind pusă sub observație Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată și desemnat în calitate de administrator provizoriu Ambrosi Tudor.

Totodată a fost obligat administratorul provizoriu să prezinte până la data examinării cauzei un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare aplicate față de debitorul Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, să verifice existența temeiurilor de intentare a procesului de insolabilitate a debitorului, mărimea și componența masei debitoare, oportunitatea și posibilitatea continuării activității economice a întreprinderii, în perioada derulării procesului de insolabilitate. A fost obligat administratorul provizoriu să notifice despre aplicarea măsurilor de asigurare toate registrele publice, precum și persoanele vizate în lege, iar în cel mult 10 zile să notifice toți creditorii pentru înaintarea creanțelor certe și exigibile.

La data de 10 mai 2017, administratorul provizoriu Ambrosi Tudor, a prezentat raportul și dovada executării măsurilor de asigurare față de debitorul Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, pledând pentru intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată (f.d. 223-226 Vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2017, a fost admis recursul declarat de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, casată integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 40-49 Vol. II).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 august 2017, a fost respinsă cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată.

La 08 septembrie 2017, „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 august 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de insolabilitate și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată.

Recurentul „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, în motivarea recursului a menționat că instanța de insolabilitate în mod eronat a interpretat legea, apreciind arbitrat probele prezentate de către recurent.

La fel, a relatat că în instanța de insolvabilitate au fost anexate actele care în mod direct indică la faptul că debitorul se află în incapacitate de plată și deci se află în incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare.

De asemenea, menționează că instanța de insolvabilitate a apreciat în mod arbitrar probele, constatând că debitorul nu se află în incapacitate de plată.

Mai mult, relatează că incapacitatea de plată a debitorului a fost confirmată și de către administratorul provizoriu al debitorului prin raportul inițial, în care a indicat că cererea introductivă înaintată este întemeiată.

De asemenea, reiterează că deși debitorul contestă doar cuantumul datoriei față de Bancă, nu achită nici datoria de bază pe care o acceptă ca fiind valabilă, fapt ce reconfirmă incapacitatea de plată a debitorului.

Consideră că Banca a probat faptul că debitorul este supra îndatorat, or bunul imobil din proprietatea debitorului, grevat cu ipotecă în favoarea Băncii în vederea asigurării rambursării creditelor, nu ar asigura nici măcar rambursarea sumei de bază (2.057.745,51 euro). În acest sens, Banca a anexat la materialele cauzei raportul de evaluare a imobilului ipotecat, potrivit căruia, la data de 21 decembrie 2015, valoarea de piață a acestuia constituia suma totală de 1.004.124 euro.

Cu atât mai mult că, Banca a probat faptul că valoarea bunului imobil ipotecat se află într-o continuă scădere, or potrivit raportului de reevaluare a bunului imobil ipotecat, la data de 21 august 2017, valoarea de piață a acestuia constituia suma totală de 907.903 euro.

Totodată, relatează că instanța de insolvabilitate nu a ținut cont de aspectele constatate de Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 19 iulie 2017 și anume nu a ținut cont de faptul că debitorul a încetat să efectueze plăți către Bancă, acumulând în acest sens o datorie, iar bunurile proprietate a debitorului nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

La 17 octombrie 2017, „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni a depus supliment la cererea de recurs, menționând că instanța de insolvabilitate nu a dat nici o apreciere constatărilor administratorului provizoriu, care a invocat că conform calculelor efectuate, coeficientul de lichidare curentă este foarte mic și rata solvabilității generale a debitorului este negativă.

La fel, consideră că constatarea, din oficiu, a instanței de insolvabilitate precum că pierderile debitorului din anii 2014-2016 se datorează fluctuației cursului valutar, deprecierei considerabile a leului moldovenesc în raport cu valuta străină, este lipsită de suport probant, nu reflectă argumentul vreunei părți la proces și contrar normelor procedurale, dă aparența unei implicări excesive a instanței în ceea ce privește ne intentarea procesului de insolvabilitate.

Totodată, relatează că instanța de insolvabilitate în mod arbitrar a apreciat raportul financiar al debitorului, precum și faptul că a ignorat concluziile administratorului provizoriu indicate în raportul inițial cât și cel actualizat, privind incapacitatea de plată a debitorului, și nici nu a cercetat contractele de credit, dar și calculul datoriei pentru a verifica corectitudinea calculării datoriilor acumulate de către debitor în baza contractelor de credit.

La 16 octombrie 2017, Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată a depus referință la recursul declarat de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, solicitând respingerea recursului și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 august 2017.

Prin referința depusă, Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată a menționat că administratorul provizoriu a ascuns instanței de insolvență faptul că, în prima jumătate a anului 2017, debitorul a înregistrat profituri de peste 600.000 lei, fapt ce demonstrează că debitorul nu este insolvent, or în raportul suplimentar prezentat de către administratorul provizoriu, acest fapt lipsește.

De asemenea, a reiterat că din datele contabile a debitorului rezultă o creștere evidentă a profitului pentru perioada anilor 2016-2017, iar pierderea estimată în perioada anilor 2014-2015 a fost motivată de debitor prin deprecierea considerabilă a valutei naționale în raport cu valuta străină, rezilierea mai multor contracte de locațiune.

Totodată, consideră că în cazul în care pe rolul unei alte instanțe se află un litigiu între aceleași părți, legat de quantumul creanței ce se invocă în cererea introductivă, proces suspendat pînă la efectuarea unei expertize contabile, nu poate fi considerată ca fiind o creanță certă, lichidă și exigibilă.

Potrivit prevederilor art. 429 Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul hotărârii la 25 august 2017.

Recurentul „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, a declarat recurs la 08 septembrie 2017, respectiv recursul este depus în termenul prevăzut de legea insolvenței.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile cererii de recurs, Colegiul consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea instanței de insolvență și de a trimite pricina spre rejudecare în instanța de insolvență din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La caz, s-a stabilit că între „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, în calitate de creditor și Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, în calitate de debitor, au fost încheiate următoarele contracte de credit:

- contractul de credit nr. 1815 din 05 decembrie 2007, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 200 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 1815/1 din 31 martie 2009 și modificat prin acordul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011, iar suma creditului reactivat fiind de 201 159,07 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 1927 din 25 martie 2008, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 230 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 1927/1 din 31 martie 2009, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011, iar suma creditului reactivat fiind de 218 770,09 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 2043 din 03 iulie 2008, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 470 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 2043/1 din 31 martie 2009, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011, iar suma creditului reactivat este de 466 778,57 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 2272 din 23 ianuarie 2009, în baza căruia debitorul a beneficiat de un credit în mărime de 75 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 2272/1 din 31 martie 2009, modificat prin actul adițional nr. 1 din 14 decembrie 2011. Suma creditului reactivat este de 76 789,73 euro, cu scadența finală la 30 martie 2017;

- contractul de credit nr. 1369 din 20 octombrie 2006, în baza căruia societatea cu răspundere limitată „Euroimpex” a beneficiat de un credit în mărime de 800 000 euro. Creditul acordat a fost reactivat, la acordul părților, prin contractul de credit nr. 1369/1 din 31 martie 2009, suma creditului după reactivare fiind de 824 380,26 euro.

La data de 14 decembrie 2011, creditul în cauză a fost preluat de la societatea cu răspundere limitată „Euroimpex” de către Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată prin încheierea contractului de preluare a datoriei nr. 1369 din 14 decembrie 2011.

Conform pct. 2 din contractul de preluare a datoriei, mărimea datoriei preluate de către debitor este de 1 094 248,05 euro, inclusiv soldul creditului de 822 780,23 euro.

În baza acordului adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 1369/1 din 31 martie 2009, a fost stabilită scadența finală a creditului la data de 30 martie 2017, graficul de rambursare a soldului creditului preluat cât și a dobânzilor neachitate pentru utilizarea creditului până la data semnării acordului adițional menționat.

La fel, s-a stabilit că în scopul asigurării rambursării integrale și la timp a creditelor, achitării dobânzilor pentru utilizarea acestora și altor plăți aferente contractelor de credit, între „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, în calitate de creditor ipotecar, și Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, în calitate de debitor ipotecar, a fost încheiat contractul de gaj (ipotecă), autentificat notarial la data de 05 decembrie 2007, înregistrat cu nr. 7006, modificat și completat prin acordul adițional nr. 1 autentificat notarial la data de 25 martie 2008, înregistrat cu nr. 1287, acordul adițional nr. 2 autentificat notarial la data de 03 iulie 2008, înregistrat cu nr. 2728, acordul adițional nr. 3 autentificat notarial la data de 23 ianuarie 2009, înregistrat cu nr. 307, acordul adițional nr. 4 autentificat notarial la data de 01 aprilie 2009, înregistrat cu nr. 6185, acordul adițional nr. 5 autentificat notarial la data de 21 decembrie 2011, înregistrat cu nr. 27800, prin care debitorul a grevat cu ipotecă în favoarea Băncii bunul imobil format din terenul pentru construcții, cu suprafața de 0,5339 ha și construcția - clădire de producere, cu suprafața de 2 716.1 m.p., situate în municipiul Chișinău, str. Pietrăriei (Vatra) nr. 19.

Totodată, materialele cauzei denotă că debitorul nu își onorează obligațiile contractuale privind rambursarea creditelor, achitarea dobânzilor și altor plăți aferente, iar conform situației din data de 23 martie 2017, debitorul a acumulat o datorie la creditele acordate în sumă totală de 6 172 774,01 euro.

Acest fapt a generat înaintarea de către „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni în instanța de insolvabilitate a cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată pe motivul incapacității de plată a debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni a fost admisă spre examinare, fiind pusă sub observație Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată și desemnat în calitate de administrator provizoriu Ambrosi Tudor.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată (f. d. 223-226, vol. I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2017, a fost admis recursul declarat de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, casată integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d. 40-49 Vol. II).

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, Curtea de Apel Chișinău, prin hotărârea din 25 august 2017 a ajuns la concluzia netemeinicii cererii introductive înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată.

Astfel, în motivarea concluziilor sale, instanța de insolvabilitate a reținut că pasivul debitorului nu depășește activul, or acest fapt demonstrează capacitatea întreprinderii de a-și menține situația economică.

La fel, instanța de insolvabilitate a constatat că conform raportului administratorului provizoriu, pe perioada de activitate a anilor 2014-2016, la data de 31 decembrie 2016, Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată a înregistrat pierdere de la activitatea anilor precedenți în sumă de 2.727.079 lei, totuși în anul 2016 întreprinderea a înregistrat și un profit de 1.647.214 lei.

Deci, instanța de insolvabilitate a concluzionat că debitorul nu este în imposibilitate de a-și onora obligațiunile pentru achitarea creditelor primite de la „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni.

Totodată, instanța de insolvabilitate a considerat prematur de a reține argumentele creditorului cu privire la cuantumul datoriei debitorului, or corectitudinea și exactitatea cuantumului datoriei, precum și dobânzilor, comisioanelor și penalităților nu a fost stabilită pînă la moment, dat fiind faptul că pe rolul altei instanțe de judecată se află un litigiu între aceleași părți referitor la cuantumul creanței ce se invocă în cererea introductivă, cauza fiind suspendată pînă la efectuarea unei expertize contabile.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate a conchis că nu poate fi reținut argumentul creditorului privind existența unei creanțe certe, lichide și exigibile, or

litigiul privind quantumul creanței ce se invocă în cererea introductivă nu a fost finalizat, iar quantumul creanței nu a fost stabilit, din care considerente trezesc dubii pretențiile creditorului referitor la datoria în mărime de 6.172.774,01 euro, stabilită unipersonal de creditor.

În conformitate cu art. 130 alin. (2), (3), (4) Codul de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Astfel, se va remarca că din hotărârea contestată rezultă că instanța de insolvabilitate în mod arbitrar a respins cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, or hotărârea recurată nu conține o analiză amplă și clară în vederea concluziilor stabilite, nefiind elucidate circumstanțele pricinii în raport cu materialul probator existentă la materialele cauzei.

În speța dată, instanța de recurs reține că judecarea superficială a cauzei este evidentă și prin faptul că instanța de insolvabilitate, respingând cererea introductivă înaintată, s-a limitat la o motivare evazivă, fapt ce denotă că hotărârea menționată nu conține nici o argumentare clară ce ar determina definitiv și incontestabil adoptarea soluției la care s-a ajuns.

În aceste condiții, este evident că instanța de insolvabilitate examinând pricina, nu s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor și nu a stabilit cu certitudine circumstanțele importante întru soluționarea justă a cererii introductive, situație care duce la imposibilitatea instanței de recurs să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii.

La caz, Colegiul reține că instanța de insolvabilitate nu a dat nici o apreciere faptului că după rejudecarea cauzei, a fost prezentat raportul actualizat al administratorului provizoriu al Societății Comerciale „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, Ambrosi Tudor, în care menționează că efectuând suplimentar analiza bilanțului contabil pe 6 luni ale anului 2017, a ajuns la concluzia că starea economico-financiară a debitorului nu s-a îmbunătățit, iar din activitate se acoperă numai cheltuielile curente, și prin urmare consideră că cererea introductivă înaintată de „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, este întemeiată (f.d. 58-59 Vol. II).

Deci, Colegiul relevă că instanța de insolvabilitate pripit a ajuns la concluzia respingerii cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Societatea Comercială „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, or, această soluție a instanței de insolvabilitate rezultă din examinarea unilaterală, superficială a probelor prezentate, prin ce se impune casarea hotărârii contestate cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate.

Conform art. 9 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se întinde doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvență.

Conform art.10 al Legii insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 34 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvență și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvență sau asupra respingerii cererii introductive.

În acest sens fiind relevante și argumentele recurentului precum că la examinarea cauzei, instanța de insolvență nu a examinat și nu a apreciat corect probele prezentate.

În sensul art. 2 al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitatea de plată reprezintă situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți.

Supraîndatorare, în contextul aceluiași articol, reprezintă situația financiară a debitorului, a cărei răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

Este de menționat că instanța de insolvență a reținut că atât creditul, cât și penalitățile, comisioanele față de credit au fost asigurate prin ipotecă, inclusiv prin contracte de fidejusiune, debitorul fiind dispus să transmită dreptul de proprietate asupra acestor bunuri imobile, în vederea acoperirii sumei datorate.

În speță, Colegiul notează că instanța de insolvență nu a analizat raportul de reevaluare a proprietății imobiliare din 21 august 2017 și anume a imobilului situat pe str. Pietrăriei (Vatra) 19 municipiul Chișinău, care a fost ipotecat în favoarea Băncii în vederea garantării rambursării creditelor contractate.

În acest sens, conform raportului de reevaluare menționat, la data de 21 august 2017, valoarea de piață a bunului ipotecat a constituit suma totală de 19.047.472 lei sau 907.926 euro (f.d. 76-89 Vol. II).

Prin urmare, raportul de reevaluare denotă că valoarea bunului ipotecat se află într-o continuă scădere, comparativ cu anul 2015, când valoarea bunului imobil ipotecat a constituit suma de 1.004.124 euro.

Deci, instanța de insolvență nu a dat apreciere raportului de reevaluare prezentat instanței după rejudecarea cauzei.

Or, instanța urma să se expună și asupra acestui aspect în condițiile când partea invocă această circumstanță.

În atare circumstanțe, Colegiul menționează că instanța de insolvență avea obligația de a supune aprecierii argumentelor creditorului invocate în susținerea poziției, chiar și în condițiile neexistenței unei hotărâri judecătorești irevocabile la caz la acel moment, în condițiile când cauza era pe rolul instanței judecătorești.

Totodată, instanța de recurs reține că la examinarea cauzei, instanța de insolvabilitate nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs expuse în decizia din 19 iulie 2017 și nu a dat un răspuns amplu în hotărârea contestată tuturor argumentelor invocate de recurent.

În consecință, Colegiul, verificând conținutul hotărârii contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de insolvabilitate a examinat cererea introductivă doar prin prisma argumentelor debitorului, fără să se expună asupra argumentelor recurentului.

Or, în sensul principiului procesului echitabil, garantat de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar.

Astfel, Colegiul reiterează că argumentele invocate de recurent necesitau un răspuns cert, în condițiile când acesta insistă asupra insolvenței debitorului și imposibilitatea acestuia de a-și onora obligațiunile sale față de creditor.

În consecință, Colegiul consideră necesar de a admite recursul declarat de către „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni, de a casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 august 2017 și de a trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. c) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

A admite recursul declarat de către „Banca Comercială Română Chișinău” societate pe acțiuni.

A casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 august 2017, în cadrul dosarului de insolvabilitate a Societății Comerciale „Green Valley Realty” societate cu răspundere limitată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate Curtea de Apel Chișinău , în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Iuliana Oprea

judecători

Galina Stratulat

Ion Druță

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari